

formidlede lån mod pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af obligationer. Virksomheden rummede en fare for modvirkning af realkreditforligets hensigt, som bl. a. var at lægge bånd på de godkendte institutters finansieringsvirksomhed.

Ordføreren for forespørgerne kunne derfor give sin tilslutning til et af boligministeren den 17. marts fremsat *forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter*, som netop tilsigtede at hindre en sådan udvikling. (Lovforslaget er omtalt side 136).

Kampmann kom i sin motivering ind på spørgsmålet om kortlægningsarbejdet for den øvrige del af finansieringsmarkedet for fast ejendom og efterlyste i den forbindelse resultater af arbejdet i udvalget til belysning af kapitalmarkedet, udvalget vedrørende åger og det udvalg, der blev nedsat i forbindelse med Boss-sagen.

Endelig fremlagde han hovedlinjerne i en socialdemokratisk kapitalmarkedspolitik, som bl. a. byggede på et kapitalmarkedsråd, en postsparebank og en Danmarks Investeringsbank samt en række fondsdannelser til afhjælpning af kapitalmangelen.

Boligministeren besvarede det første led i forespørgslen med en omtale af en række bestemmelser i det pågældende instituts vedtægter. Han kunne på denne baggrund ikke se, at det var et institut, der ville beregne sig profit på kreditformidlingen.

Hvad angik det andet led i forespørgslen, konkluderede ministeren i, at de hensyn, der lå bag den nye realkreditlovgivning, talte imod at lade ikke-godkendte institutter yde obligationslån i faste ejendomme på samme måde som godkendte realkreditinstitutter. Det var i konsekvens heraf, at det ovennævnte lovforslag var fremsat, idet der ifølge dette fremtidig krævedes godkendelse også i et tilfælde som det foreliggende.

Økonomiministeren gav i et senere indlæg oplysninger om arbejdet i de af ordføreren for forespørgerne omtalte udvalg. Om socialdemokratiets tanker om et kapitalmarkedsråd og en investeringsbank og om statslige fonds m. v. bemærkede han, at alle måtte være interesserede i og enige om nødvendigheden af at forsøge at fremme opsparring og investering. Regeringen var ikke principielt af den opfattelse, at man ikke kunne benytte sig af statslige fonds og statslige initiativer på visse punkter. Uenigheden kom, når det drejede sig om, hvem der skulle dirigere investeringernes retning. Han troede ikke, at man ved et kapitalmarkedsråd eller en statslig bank kunne fremme det, som måtte være hovedopgaven, nemlig at fremme investeringerne på eksportsiden eller i de importkonkurrerende erhverv.

I debatten deltog — foruden ordføreren for forespørgerne, *boligministeren* og *økonomiministeren* — *Poul Schlüter* (KF), *Ib Thyregod* (V), *Martin Pedersen* (RV), *Ømann* (SF), *Sigsgaard* (VS), *Hanne Reintoft* (DK) og *Kai Moltke* (u. p.).

Debatten gav ikke anledning til fremsættelse af forslag om motiveret dagsorden.